

Gloria Pérez-Mínguez Casariego
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — almindelig udvælgelse i anledning af Spaniens og Portugals tiltrædelse — formaliteten — adcitation — udnævnelse af en ansøger på egnethedslisten — begrundelsespligt«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 20. marts 1991 145

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — søgsmål — frister — begyndelsestidspunkt — meddelelse — begreb — bevisbyrden vedrørende meddelelsen*
(*Tjenestemandsvægten, art. 91, stk. 3*)
2. *Retspleje — adcitation — ikke anerkendt*
(*Procesreglementet, art. 93 og 97*)
3. *Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — samme genstand og årsag*
(*Tjenestemandsvægten, art. 90 og 91*)
4. *Tjenestemænd — ansættelse — administrationens skøn — Domstolens prøvelsesret — grænser*
5. *Tjenestemænd — individuel afgørelse — sen meddelelse — retsvirkninger*
(*Tjenestemandsvægten, art. 25, stk. 2*)

6. *Tjenestemænd — afgørelse, der indeholder et klagepunkt — udnævnelse — begrundelsespligt — formål — omfang*
(*Tjenestemandsvægten, art. 25, stk. 2*)
7. *Tjenestemænd — afgørelse, der indeholder et klagepunkt — begrundelsespligt — ikke overholdt — afhjælpning under en sag for Retten*
(*Tjenestemandsvægten, art. 25, stk. 2*)
8. *Tjenestemænd — søgsmål — sagsgenstand — pålæg til administrationen — afvist*
(*EØF-Traktaten, art. 176; tjenestemandsvægten, art. 91*)

1. Bevisbyrden for, hvornår meddelelsen af en afgørelse er sket, påhviler den part, som påberåber sig, at en sag er anlagt for sent i forhold til de i vedtægtens artikel 91 fastsatte frister.
 2. Retssubjekterne kan kun tage de proces-skridt, som udtrykkeligt har hjemmel i en retsakt. Foreligger der ingen hjemmel, kan dette ikke afhjælpes af Retten. Det gælder navnlig, såfremt retssubjekternes retsbeskyttelse allerede er sikret på hensigtsmæssig måde.
- Da adcitation ikke har hjemmel i en retsakt, kan Retten ikke give tilladelse hertil. Rettighederne hos tredjemand, som ikke er inddraget i en sag for Retten, er sikret ved procesreglementet via muligheden for intervention og tredjemandsindsigelse.
4. Under hensyn til ansættelsesmyndighedens skønsbeføjelse er Rettens kontrol med afgørelser i forbindelse med ansættelse begrænset til at undersøge, om der er indtruffet uregelmæssigheder i sagsbehandlingen, at efterprøve om de faktiske omstændigheder, administrationen har lagt til grund for afgørelsen, er materielt rigtige, og endelig at afklare, om den administrative afgørelse er behæftet med et åbenbart fejlskøn, en retlig fejl eller magtfordrejning.
 5. Det fremgår af vedtægtens artikel 25, stk. 1, første pkt., at enhver afgørelse, der træffes om en bestemt person, straks skal meddeles den pågældende tjenestemand skriftligt. At denne meddelelse forsinkes, udgør dog ikke i sig selv en overtrædelse af den omhandlede bestemmelse, som kan medføre annullation af den anfægtede afgørelse.
 3. En tjenestemand kan for Retten kun nedlægge påstande, der har samme genstand som klagen, og fremsætte indsigelser, der hviler på samme grundlag som de påklagede forhold.
 6. Pligten til at begrunde enhver afgørelse, der indebærer et klagepunkt, jf. vedtægtens artikel 25, stk. 2, er et vigtigt princip i fællesskabsretten, som kun kan fraviges af tvingende hensyn.

Når ansættelsesmyndigheden udnævner en ansøger opført på en egnethedsliste udarbejdet efter ansøgernes fortjenester, skal den ikke i forhold til forbigåede ansøgere, som står længere nede på listen, begrunde sin afgørelse om ikke at udnævne disse, når den følger listens rækkefølge. Udvælgelseskomitéen formodes at have informeret de beståede ansøgere om deres plads på listen og have begrundet denne oplysning tilstrækkeligt.

Er egnethedslisten derimod udarbejdet uden hensyn til ansøgernes fortjenester, f.eks. i alfabetisk orden, og medfører udnævnelsen af en af de på listen opførte ansøgere, at listen straks falder bort, berører afgørelsen de øvrige beståede ansøgers retsstilling direkte og umiddelbart og skal derfor begrundes over for dem. Det ville nemlig være fornufstridigt,

urimeligt og i strid med ordlyden og formålet med vedtægtens artikel 25, stk. 2, at de bedste ansøgere, som var opført på en egnethedsliste uden hensyn til fortjenester, kunne forbigås under ansættelsesproceduren uden nogen som helst forklaring, som kunne gøre dem bekendt med årsagerne til, at ansættelsesmyndigheden ikke valgte dem, og sætte dem i stand til at bedømme, om valget var berettiget.

7. I undtagelsestilfælde kan det under retsforhandlingerne oplyste bevirke, at der ikke længere er grundlag for et anbringende om, at en afgørelse ikke er begrundet, således at det ikke længere kan begrunde en annullation af afgørelsen.
8. Det tilkommer ikke Retten at give Fællesskabets institutioner pålæg eller at sætte sig i deres sted.

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

20. marts 1991 *

I sag T-1/90,

Gloria Pérez-Mínguez Casariego, bosat i Madrid, ved advokat Miguel Angel Auñón-Auñón, Madrid, og ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, begge med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

sagsøger,

* Processprog: spansk.